

[Elisabeth Bruun Olesen]

har finansiell karakter, for at der skal kunne ske beskatning, og når der skal tages stilling til, hvad en væsentlig lavere beskatning i et andet land egentlig er. Hvilket land har egentlig den laveste beskatning uden at have en væsentlig lavere beskatning, kunne man spørge. Den slags generer os altid af rent principielle grunde, men vi vil efter omstændighederne anbefale lovforslagene.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg takke for tilslutningen til disse lovforslag, som simpelt hen er blevet en nødvendighed, efter at nogle af disse investeringsforeninger i skattelylandene er begyndt at blive temmelig aktive.

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at det er rigtigt, at det er et hul, der er kommet frem, fordi der er lukket op for investeringer i udlandet. Men man skal altså lige betænke, hvad det er, der sker her. Det siger sig selv, at enhver form for frihed giver en række muligheder. Det er derfor, vi foretrækker friheden fremfor det modsatte. Nogle af disse muligheder er ønskværdige, og andre er uønskede, og det må være folketingets opgave at bestemme, hvilke muligheder der er uønskede, på samme måde som vi gør det ved denne lovgivning.

Den tone, der har været i nogle af indlægene, hvor man angriber de folk, der har benyttet sig af den frihed, som lovgivningen har givet, er ikke i overensstemmelse med regeringens indstilling. De folk vil jeg ikke kritisere, men det må være rigtigt, at vi forsøger at begrænse friheden, således at man ikke foretager noget af det, som vi bestemmer er uønskværdigt.

Jeg deltager ikke i den øvelse, der hedder, at man altid stempler skattetænkere som nogle misliebige personer, men jeg deltager gerne i den øvelse, der går ud på, at det må være regeringens og folketingets opgave at lave lovene sådan, at skattetænkning ikke bliver så ønskværdig og ikke bliver mulig, og det er lovforslagene udtryk for. Derfor er jeg glad for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg deler skatteministerens opfattelse, at det er godt med frihed og de nye muligheder, der derved kommer, og det er naturligvis og-

så folketingets opgave, som skatteministeren var inde på det, at lukke hullerne, men det er sandelig regeringens opgave at forudse de misbrug, en frihed giver anledning til, og det er dér, det har svigtet i denne omgang.

Dohrmann (FP):

Enhver skatte- og afgiftsforhøjelse, der ikke modsvares af direkte sænkninger af den personlige indkomstskat, er fremskridtspartiet modstander af. Vi kan derfor ikke støtte de to foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension. (Omlægning af samordningsfradraget).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 13/11 85).

Finansministeren (Palle Simonsen):

Som en udløber af debatten i folketinget i foråret om samordningsfradraget nedsatte jeg et udvalg, der skulle overveje forskellige spørgsmål omkring samordningsfradraget i tjenestemandspensionerne. Udvalgets redegørelse foreligger som bekendt nu, og jeg kan oplyse, at regeringen i januar måned 1986 vil fremsætte et lovforslag, som indeholder en række forbedringer på samordningsfradragområdet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i detaljer omkring principperne, men jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at fastslå, at det er regeringens opfattelse, at samordningsfradraget for ægtefæller skal afvikles. Det, det

[Finansministeren]

nu drejer sig om, er at få dette gjort på, hvad jeg vil kalde en økonomisk forsvarlig måde.

Udgiften udgør, som det også fremgår af den netop udkomne betænkning, ca. 450 mill. kr. årligt for hele det offentlige område i april 1985-prisniveau.

Det, som man måske undertiden glemmer i en debat, som optager mange mennesker – og jeg forstår godt, den optager mange mennesker – er, at når ægtefællesamordningsfradraget er helt afviklet, så vil der for de pågældende være en indkomstfremgang på ca. 25.000 kr. årligt. Når man sammenligner det med den økonomiske udvikling i almindelighed og med, hvad andre grupper i befolkningen opnår af indtægtsfremgang, må det efter regeringens opfattelse være rimeligt at afvikle ægtefællesamordningsfradraget over nogle år. At gennemføre det på én gang med ikrafttræden fra 1. januar 1987, som socialdemokratiet har foreslået det, ville ikke være rimeligt.

Jeg vil godt, når jeg i øvrigt skal kommentere socialdemokratiets forslag, nævne, at det ikke er realistisk at tale om en besparelse på mindst 100 mill. kr. i en række indkomstbestemte ydelser, sådan som det anføres i lovforslagets bemærkninger. Man anerkender, at det koster ca. 450 mill. kr. at afvikle fradraget, men man hævder, at der vil blive tale om besparelser på mindst 100 mill. kr. i forbindelse med de indkomstbestemte ydelser, og så tager man også højde for det skatteprovenu, som man senere får hjem. Som finansminister regner man altså normalt i bruttoudgifter, og det er det, vi tager højde for, når vi vurderer, hvad et udgiftsforslag koster, så det er 450 mill. kr., det handler om.

Jeg kan da ikke tilbageholde en bemærkning om – det var også fremme under førstebehandlingen af et nogenlunde tilsvarende lovforslag i sidste folketingssamling – at socialdemokratiet jo har haft mange muligheder for at afvikle ægtefællesamordningsfradraget igennem årene. Jeg ved, der er en række politikere i dette folketing, som har rejst ønsker om, at det blev afviklet, uden at der var lydhørhed over for ønsket overhovedet. Jeg synes, det skal fastslås ved denne lejlighed, at sådan forholder det sig. Derfor er det ikke rimeligt nu at sige, at det vil vi afvikle uden videre fra den ene dag til den anden.

Det lovforslag, regeringen er i færd med at udarbejde, bygger på en afvikling, som påbegyndes 1. januar 1987, og at fradraget ned-

sættes gradvis med ½ pct. pr. år, således at det er helt væk i 1990.

I socialdemokratiets lovforslag foreslås en omlægning af samordningsfradraget til et fradrag i den sociale pension, og det giver, som det jo fremgår af rapporten, hvor man forud har foretaget en nøje gennemgang af det, en række nye administrative og tekniske besværligheder. Jeg kan sige ganske klart, at en omlægning som den, man forestiller sig, ikke vil skabe den forenkling, man efterlyser, og heller ikke vil lette pensionisternes mulighed for at gennemskue deres samlede pensionsøkonomi. Derfor vil der ikke i det forslag, som fremkommer fra regeringen i januar måned, være indeholdt en sådan omlægning af samordningsfradraget til et fradrag i folkepensionen.

I socialdemokratiets forslag kan det ligesom læses mellem linjerne, at man har tænkt sig med forslaget at tilsløre den trods alt skæve fordeling mellem tjenestemandspensionen og samordningsfradraget, som vi er vidne til i disse år. Den kan man let og elegant komme uden om, hvis samordningsfradraget overflyttes til at blive et fradrag i den sociale pension, men det er egentlig ikke en rimelig måde at løse det problem på.

Udvalget har også behandlet det spørgsmål og opstillet en model for, hvordan man kan løse problemet, og jeg kan allerede nu anmelde, at regeringen er positiv over for udvalgets forslag om, at man fra 1. januar 1987 regulerer samordningsfradraget med den samme procent, som anvendes ved regulering af tjenestemandspensionerne, således at man ikke får denne udhuling.

Der vil også være andre, mere teknisk betonedede enkeltheder i forslaget, men dem vil jeg foretrække at vende tilbage til, når forslaget er færdigudarbejdet. Jeg skal dog for en ordens skyld gøre opmærksom på, at der vil være en bestemmelse om, at de, der frasiger sig folkepensionen, også får mulighed for på den måde at slippe for samordningsfradraget.

Alt i alt vil jeg som sagt gøre gældende, at forslaget, som det er udformet fra socialdemokratiets side, er urealistisk set ud fra en økonomisk synsvinkel, og at regeringen vil fremsætte et lovforslag, som skaber balance mellem de økonomiske muligheder og hensynet til den retfærdighed, der ligger i en grad-

[Finansministeren]

vis afvikling af samordningsfradraget for tjenestemænds ægtefæller.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne have lov til at sige finansministeren tak for hans indlæg, hvori han for det første redegjorde for regeringens intentioner i henseende til betænkning nr. 1054 fra udvalget vedrørende omlægning af samordningsfradraget i tjenestemandspensionen. Jeg synes, det på mange måder er med til at afslutte en epoke, hvori det konservative folkeparti gang på gang igennem 1970'erne har anmodet en socialdemokratisk regering om at løse de problemer, samordningsfradraget skaber for tjenestemænd. Jeg synes, betænkningen på mange punkter klart beviser, at det konservative folkeparti havde ret, og jeg forstår udmærket finansministerens bemærkninger her. Måske kan ordføreren for forslagsstillerne føle, at de var lidt bitre, men jeg forstår dem så inderligt, idet det jo også var finansministeren som ordfører, der igennem 1970'erne opfordrede de daværende regeringer til at gøre noget ved samordningsfradraget.

Nu har vi altså fået et lovforslag fra socialdemokratiet, som med ét slag skal løse problemet. Nu er man jo også kommet i opposition, og så er det noget lettere at flyve og prøve at komme tilbage til nogle emner, som man måske lidt skjult lod ligge igennem 1970'erne.

Vi mener, at den lønfremgang, som socialdemokratiet lægger op til, er meget kritisabel for andre grupper i samfundet, hvis den skal gennemføres med ét slag, og derfor er vi meget tilfredse med det forslag, som regeringen lægger op til, nemlig en gradvis gennemførelse, som til 1990 vil have kostet 450 mill. kr.

Jeg synes også, det er betænkeligt, at lovforslaget mangler mulighed for at forenkle tjenestemandsoordningerne, og det er også trist, hvis man efter et langt arbejdsliv inden for det offentlige ikke har mulighed for at gennemskue sine pensionsforhold, hvilket jeg ærlig talt ikke synes der er taget særlig meget højde for i socialdemokratiets lovforslag.

Jeg synes også, at socialdemokratiet på mange måder lægger op til en noget hård diskussion, for i foråret havde vi jo dette emne til behandling i folketinget, og da bebudede finansministeren, at der ville blive nedsat

et udvalg, som ville komme med en betænkning, hvorefter regeringen ville komme med forslag til, hvordan tjenestemandspensionens samordningsfradrag skulle ordnes, men ikke desto mindre har man altså så travlt, at man gerne vil stå alene med et sådant forslag. Vi synes egentlig ikke, det er så rart at opleve et oppositionsparti have så travlt, at man ikke har tid til at vente på de seriøse overvejelser, som findes i den sobre betænkning, der nu foreligger på området.

Jeg kan støtte de tanker, finansministeren har gjort sig, og vil selvfølgelig gerne med udgangspunkt i betænkningen se nærmere på lovforslaget, men jeg håber også, at oppositionen vil se frem til det tidspunkt, hvor regeringen har det endelige forslag færdigt, så det kan blive behandlet i udvalget sammen med dette forslag.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jens Peter Jensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne afvise lovforslaget. Venstre deler ganske vist det synspunkt, at der er skævheder i samordningsfradraget, og at disse skævheder bør rettes, men det er mere kompliceret og dyrere, end forslagsstillerne fremstiller det.

I foråret nedsatte regeringen et udvalg, der skulle se på problemerne, og ministeren har jo netop bebudet, at vi kan forvente et lovforslag i nær fremtid. Det vil vi gerne henholde os til, idet vi afventer ministerens udspil.

Aase Olesen (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg gentage tilslutningen til dette lovforslags sigte, nemlig at afskaffe samordningsfradraget i de sociale pensioner, og det vil sige førtids- og folkepensionerne til mennesker, som er gift med tjenestemænd.

Socialdemokratiet har valgt blot at genfremsætte sit forslag uændret, bortset fra at ikrafttrædelsesdatoen er sat til 1. januar 1987. Man har ikke nået at ændre bemærkningerne, hvor man stadig taler om ikrafttræden 1. januar 1986, og man har også – jeg ved ikke hvorfor – bibeholdt provenuberegningerne fra betænkning nr. 1028, selv om vi som bekendt har fået en betænkning senere,

[Aase Olesen]

der handler om dette problem og har en anden provenuberegning.

Vi sagde allerede i foråret, da forslaget var til sin første behandling, at forslaget teknisk set ikke var tilfredsstillende, idet det ikke løste et andet vigtigt problem, som skal løses i denne forbindelse, nemlig den skæve regulering af samordningsfradraget, som har fundet sted siden 1982, hvor vi – og det var det radikale venstre og socialdemokratiet med til – fastholdt pristalsreguleringen for de sociale pensioner og dermed for samordningsfradraget, medens tjenestemandspensionerne fortsat fulgte lønniveauet og dermed også fik den vedtagne 2 pct.s regulering.

Der hviler altså en særlig forpligtelse på både os og socialdemokratiet til at få rettet denne skæve regulering op, og det undrer mig meget, at det ikke er indeholdt i forslaget. Dette problem skal løses, og jeg forstod på finansministeren, at det vil blive søgt løst i regeringens kommende forslag.

Socialdemokratiet foreslår samordningsfradraget flyttet fra tjenestemandspensionen til fradrag i folkepensionen. Dette er det radikale venstre ikke enig i. For det første strider det mod det radikale venstres principielle synspunkt med hensyn til vigtigheden af at fastholde folkepensionens grundbeløb som et ikke-indtægtsreguleret beløb. For det andet siger betænkning nr. 1054 fra november i år – som socialdemokraterne nok ikke har fået tid til at læse – at det vil være administrativt meget besværligt at gøre. Dette taler jo kun for vores principielle holdning, og derfor kan vi ikke gå med til denne del af forslaget.

Det radikale venstre ønskede ved den sidste førstebehandling, at vi fik en teknisk afklaring af disse problemer, og betænkning nr. 1054 viser jo klart, at det var hårdt tiltrængt. Man understreger heri, at en ophævelse af ægtefællefradrag både i tjenestemandspensionen og i førtidspensionerne vil betyde så store administrative fordele, at yderligere omlægninger ikke vil frembyde særlige fordele.

Jeg mener imidlertid, at vi kan opnå en forenkling på en ganske særlig måde, nemlig ved at afskaffe det samordningsfradrag, som måske føles mest uretfærdigt af alle, nemlig samordningsfradraget i førtidspensionerne til ægtefæller, og vi foreslår derfor, at det fjernes straks fra januar 1987; det drejer sig om 40 mill. kr.

Hvad angår finansieringen af resten af fjernelsen af ægtefællefradraget, der vedrører ægtefællernes folkepension, må vi realistisk gå ind i en aftrapningsordning. Vi ønsker ikke en aftrapningsordning på 11–12 år som foreslået i betænkningen – det kan vi simpelt hen ikke byde folk, som er fyldt 67 eller 70 år – men vi ønsker en 3-årig afviklingsperiode. Det kan der forhåbentlig skaffes et bredt flertal for her i folketinget, og jeg håber, at regeringen vil lægge op til sådan en bred enighed om dette spørgsmål, så folk ved, hvad de kan disponere efter.

Jeg skal kort resumere de fire hovedpunkter, vi vil foreslå til den kommende lovgivning. Punkt 1: ændret regulering af tjenestemændenes samordningsfradrag, så de får samme regulering som tjenestemændene. Punkt 2: fuldstændig fjernelse af ægtefælle-samordningsfradraget fra førtidspensionerne fra 1. januar 1987. Punkt 3: aftrapning af ægtefællefradraget for folkepensionister, der er gift med tjenestemænd, over en 3-årsperiode. Og punkt 4: fastholdelse af samordningsfradraget i tjenestemændenes egenpension og altså ikke overflytning af den til den sociale pension.

Vi opfordrer hermed regeringen til at fremsætte sit lovforslag straks efter nytår, så vi kan få gennemført disse ændringer, inden folketinget tager på sommerferie.

Birgith Mogensen (CD):

Ved behandlingen af socialdemokratiets forslag til omlægning af samordningsfradraget i foråret sagde vi i CD, at vi forholdt os meget positivt til at imødekomme et stærkt og rimeligt ønske fra tjenestemændene om at få ophævet samordningsfradraget for ægtefæller.

Den holdning indtager vi også nu, og vi mener, at en afviklingsperiode skal være så kort som overhovedet muligt. Vi havde gerne set, at ophævelsen kunne ske på én gang, men vi kan naturligvis ikke sidde finansministerens vurdering af de økonomiske muligheder overhørig.

Der er flere grupper i samfundet, hvis forhold CD også meget gerne ser reguleret op ad, men som ansvarligt regeringsparti må vi bøje os for, at de almindelige hensyn til statsfinanserne gør, at alle mål ikke kan nås i fuldt omfang her og nu.

[Birgith Mogensen]

I øvrigt vil regeringen, som finansministeren har nævnt det, selv fremsætte lovforslag om omlægning af samordningsfradraget. Det vil CD afvente, og vi må derfor afvise socialdemokratiets lovforslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det dobbelte samordningsfradrag burde være et levn fra gamle dage, en anakronisme. Ægtefæller skal selvfølgelig opfattes og behandles som selvstændige individer. Kritikken af samordningsfradraget har været stor og voldsom i mange af de berørte grupper fagblade, og eksempel på eksempel er blevet bragt frem, som viser, at nettoudbyttet i enkelte tilfælde endog kan være negativt, og så må man vist sige, at vi er ude på overdrevet.

Socialdemokratiet har ligeledes vedhæftet beregninger fra socialministeren, der viser dette og det i øvrigt meget magre udbytte, mange tjenestemænd med små tjenestemandspensioner har af tjenestemandspensionen. Vi kan kun give socialdemokratiet ret i, at der må gøres noget, og at det skal være nu. Faktisk burde det være sket for lang tid siden.

Vi støtter derfor socialdemokratiets tanker om den foreslåede afskaffelse af samordningsfradraget vedrørende en ægtefælles sociale pension. Vi vil dog ikke lægge os fast på, at det absolut skal foregå på den måde og med den teknik, socialdemokratiet foreslår. Men vi støtter de tanker, som socialdemokratiet er fremkommet med.

Vi kan dog ikke lade være med at komme med et par klagesuk. Vi har i VS egentlig ikke specielt lyst til at hjælpe tjenestemænd med meget store tjenestemandspensioner – de vil jo også blive hjulpet – og vi vil i samme anledning udstøde endnu et klagesuk over, at vi ikke har en skattelovgivning, der går til biddet og beskatter de mere velhavende pensionister noget hårdere.

Men som sagt: vi er positive over for lovforslaget og skal i øvrigt som det allersidste hjertesuk minde om den alt for elendige folkepension.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne takke finansministeren for den redegørelse, vi har fået. Kristeligt folkeparti har, som jeg også nævnte, da vi i foråret behandlede det tilsvarende

socialdemokratiske forslag, op gennem 1970'erne gang på gang arbejdet for og stillet forslag om, at vi fik dette ægtefællesamordningsfradrag afskaffet, som jo er en diskriminering af ægteskabet. Da talte vi for døve øren. Jeg er glad for, at socialdemokratiet nu også vil medvirke. Vi håber, at denne afvikling kan ske så hurtigt som muligt, men som også CDs ordfører var inde på, skal det også finde sted inden for en samfundsøkonomisk ramme, og den 3-årsafviklingsperiode, der er lagt op til, mener jeg helt klart samtidig imødekommer ønsket om at få dette afviklet, og ønsket om, at det sker på en samfundsøkonomisk forsvarlig måde. I og med, at det bliver over en 3-årsperiode, vil man hvert år virkelig kunne mærke, at der sker en afvikling, og at det ikke er noget, der er blevet udskudt for en lang årrække, så man ikke mærker det.

Derfor kan vi kun takke for det, der er lagt frem fra finansministerens side, herunder det, finansministeren var inde på i sidste del af sit indlæg, nemlig at man vil regulere samordningsfradraget med samme procent, som tjenestemandspensionerne får, og at den tjenestemandspensionist, der ikke ønsker folkepension, fremtidig heller ikke skal have noget samordningsfradrag.

Vi glæder os således til at se regeringens forslag, så vi får disse problemer løst.

Dohrmann (FP):

Ud fra den opfattelse, at alle uanset tidligere beskæftigelse skal have en forhøjet og ensartet folkepension, afviser fremskridtspartiet socialdemokratiets lovforslag.

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der er faldet om, at socialdemokratiet egentlig i mange år har haft mulighed for at ændre disse forhold, hvis man virkelig havde ønsket det. Jeg synes, vi alt for tit oplever, at man kommer med forslag, som koster en masse penge, og jeg synes, det er helt urimeligt, at nogle skal have en langt højere pension end andre. Jeg synes også, det ville klæde socialdemokratiet, om man bare en enkelt gang ville støtte almindelige folkepensionister i stedet for næsten udelukkende at lefle for tjenestemænd med store pensioner.

Erik B. Smith (S):

[Erik B. Smith]

Selv om jeg ikke kan takke ordførerne for tilslutning til mit forslag, kan jeg dog takke dem for, at de har givet tilslutning til principperne.

Jeg vil også gerne sige tak til finansministeren for hans bebudelse af et lovforslag i januar 1986 med de principper, han skitserede, og som jeg da åbent skal sige at vi i socialdemokratiet vil hilse meget velkommen.

Finansministeren siger, at vi skal huske på, at der her er tale om grupper, som får en indkomstfremgang på 25.000 kr. pr. år, og kæder det i øvrigt sammen med den omstændighed, at det – indrømmet – har været svært at råbe socialdemokratiet op tidligere, når det drejer sig om problemerne i forbindelse med samordningsfradraget. Dertil vil jeg gerne sige, at det, der i særlig grad fik os til at være opmærksomme på de ganske særlige problemer, der er i forbindelse med samordningsfradraget for så vidt angår ægtefæller, faktisk var den betænkning om samspilsproblemerne, som jo også behandlede samordningsfradraget, og som viste, at der var nogle tjenestemandspensionister, der blev dårligere stillet, end hvis de slet ikke havde haft nogen tjenestemandspension. Det var efter vores opfattelse så groft, at det var helt nødvendigt at skride til handling omgående. Jeg kan godt forstå, at man kan spørge, hvorfor socialdemokratiet ikke for længe siden har været med, men det er altså forklaringen på det, og jeg er glad for, at der nu er bred enighed i folketinget om, at vi skal have løst det problem.

Hvad angår de tre år, kan jeg sige, at vi var mange, der blev skuffede over, at der skulle gå så lang tid, da vi læste, hvad finansministeren havde sagt i pressen om, at det skulle være over en 10-årsperiode; ja, der var ligefrem nogle, der kunne regne ud, at det i så fald ikke ville blive i deres levetid. Jeg tror, at disse mennesker skrev ikke alene til mig, men også til mange andre, og jeg tror også, at vores forslag har fremmet en bevidsthed hos finansministeren om, at det var noget, der ikke ville være tilslutning til hos et flertal af folketingets partier. Jeg kan forstå, at det nu er en 3-årsperiode, og det synes vi er godt.

Finansministeren har foreslået det princip, at samordningsfradraget i fremtiden skal reguleres efter tjenestemandspensionen, hvor vi har ønsket det lagt over i folkepensionen. Jeg

kan bare sige, at det er et princip, vi også kan give tilslutning til. Det løser for så vidt det samme problem, og det skal da ikke afvises; det kan godt være, det giver en enklere administration af ordningen.

Jeg vil ikke sige noget synderligt til hr. Bo Kristensen; han var åbenbart generet af, at socialdemokratiet havde fremsat sit forslag, og at vi kom før regeringen, men det er jo vilkårene en gang imellem. At vi så også skulle høre på skamrosningen af en partifælle, må vi selvfølgelig leve med.

Til fru Aase Olesen, hvis indlæg var både konstruktivt og som sædvanlig undertiden noget besk, vil jeg gerne sige, at betænkning nr. 1054 faktisk blev offentliggjort efter, at vi havde afleveret vores forslag. Derfor er det klart, at betænkningen ikke kan have haft nogen indflydelse på udformningen af forslaget, men vi har for øvrigt læst den.

Jeg synes, at fru Aase Olesens 4 principper var meget relevante, og vi vil gerne give vores tilslutning til de fire principper. Det vil formentlig betyde, at finansministeren må gå tilbage til sit ministerium og lave lidt om på det, medmindre der var nogle detaljer, der endnu ikke blev offentliggjort, bl.a. at ægtefællesamordningsfradraget for så vidt angår førtidspension skal afvikles omgående. Det støtter vi naturligvis.

Jeg kan sige til fru Aase Olesen, at der yderligere er den helt urimelige situation, hvor det drejer sig om to enker efter en tjenestemand, at de får det samme samordningsfradrag i de to tjenestemandsenkepensioner. Det er også åbenbart urimeligt. Jeg tror ikke, det er særlig dyrt at ændre, og jeg vil opfordre til, at man afskaffer det samtidig med, at man klarer førtidspensionssamordningsfradraget.

Men alt i alt må jeg sige, at det har været en god dag for landets tjenestemandspensionister. Det ser ud, som om trængslernes tid med samordningsfradraget for ægtefællepensionen er ved at være overstået. Det kan vi alle sammen glæde os over, men i al beskedenhed tror jeg, at vort forslag har været en medvirkende årsag til, at det er gået hurtigere, end det ellers ville have gjort.

Aase Olesen (RV):

Min tid tillod ikke, at jeg omtalte spørgsmålet om de to enker. I virkeligheden er det

[Aase Olesen]

jo sådan, at de får et samordningsfradrag, hvad enten der er 2, 3 eller 4 enker, og det er fuldstændig anakronistisk. Jeg går ud fra, at vi kan blive enige om det, der står i betænkningen, nemlig at der i alt kun kan trækkes ét samordningsfradrag, indtil man i øvrigt får det afviklet. Det må være logisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler ministeren for skatter og afgifter, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Fast ejendom).

(Lovforslag nr. L 113).

Fra medlem af folketinget *Skrumsager Skau*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 9. december 1985 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Gudrun Andreasens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Fra medlem af folketinget *Svend Auken*, der har orlov på grund af midlertidigt udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 10. december 1985 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Sonja Mikkelsens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Kulturudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lovforslag nr. L 31).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Uddannelsesudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Lovforslag nr. L 33).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. (Lovforslag nr. L 37).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri virksomhedsomdannelse. (Lovforslag nr. L 73).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Skatte- og afgiftsudvalget (5/12 85):

Udtræder: Lenger (VS)

Ny stedf.: Tinning (VS)

Det udenrigspolitiske nævn (6/12 85):

Udtræder: Anker Jørgensen (S)

Nyt medl.: Ivar Nørgaard (S)

Udtræder: Ivar Nørgaard (S)

Ny stedf.: Anker Jørgensen (S)

Skatte- og afgiftsudvalget (6/12 85):

Udtræder: Blæsbjerg (FP)

Nyt medl.: Dohrmann (FP)

Skatte- og afgiftsudvalget (6/12 85):

Udtræder: Gudrun Andreasen (V)

Nyt medl.: Birthe Rønn Hornbech (V)

Udtræder: Birthe Rønn Hornbech (V)

Ny stedf.: Gudrun Andreasen (V)

Boligudvalget (6/12 85):

[Formanden]

Udtræder: Ruth Olsen (SF)

Nyt medlem: Agerschou (SF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Fast ejendom).

(Lovforslag nr. L 113).

Lovforslaget går ud på at ophæve afgiftsfrigagelsen efter realrenteafgiftsloven for afkastet af fast ejendom.

Forsikringsselskabernes, pensionskassernes og de øvrige realrenteafgiftspligtige institutioners investeringer i nybyggeri og ejendomserhvervelser har i de seneste år været stærkt stigende. Samtidig er der indtruffet væsentlige prisstigninger på ejendomsmarkedet, herunder især på forretningsejendomme.

Regeringen har herefter fundet det nødvendigt at dæmpe de realrenteafgiftspligtige institutioners investeringer i fast ejendom og samtidig dæmpe prisstigningerne på ejendomsmarkedet.

Efter reglerne for anbringelse af pensionsmidler har institutionerne på pensionsområdet mulighed for at investere pensionsmidler i fast ejendom. Pensionsmidler i pengeinstitutter kan derimod ikke placeres i fast ejendom. Pengeinstitutordningerne berøres derfor ikke af det foreliggende lovforslag.

Efter de gældende regler skal der betales afgift af formueafkast af pensionskapitaler, medmindre det i realrenteafgiftsloven er bestemt, at afkastet ikke skal medregnes ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

Denne afgiftsfrigagelse gælder for afkastet af de realrenteafgiftspligtige institutioners investeringer i bl.a. fast ejendom.

Ifølge lovforslaget skal der nu gælde afgiftspligt for fast ejendom, som er erhvervet efter fremsættelsen af lovforslaget. Dette betyder, at loven kun får virkning for al fast ejendom, som er erhvervet den 6. december 1985 eller senere. Der er således tale om en

lempelig overgang til den nye ordning. Dette har regeringen fundet rimeligt, da de berørte investorer jo hidtil har disponeret ud fra forudsætningen om, at afkastet af fast ejendom ikke er afgiftspligtigt.

Bygninger, som efter fremsættelsen af lovforslaget opføres på en grund, der er erhvervet før fremsættelsestidspunktet, skal omfattes af afgiftspligten. Denne regel skal ses i lyset af lovens formål, som er at dæmpe de realrenteafgiftspligtige institutioners investeringer i fast ejendom.

Af samme grund inddrages al fast ejendom under afgiftspligten, altså beboelsesejendomme, erhvervsejendomme m.v.

Forslaget skønnes at medføre en vis administrativ belastning.

De provenumæssige virkninger af forslaget er vanskelige at bedømme. Hvis forslaget medfører, at der ikke længere investeres i fast ejendom, men i stedet for i traditionelle obligationer, vil merprovenuet i 1986 formentlig være i størrelsesordenen 25 mill. kr. Hvis investorerne i stedet for vælger at placere i afgiftsfri aktiver, er der intet merprovenu.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. december 1985 kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 20.14